

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: 17259a

Uitspraak: 7 november 2018

HET REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDS- ZORG

TE EINDHOVEN

heeft het volgende overwogen en beslist omtrent de op 29 december 2017 binnengekomen klacht van:

[A] (de zoon)
en
[B] (de vader)
beiden wonende te [C]
klagers

tegen:

[D]
huisarts
werkzaam te [C]
verweerster
gemachtigde mr. M.A. Sala te Leusden
gemachtigde ter zitting mr. K. Zeylmaker te Leusden

1. Het verloop van de procedure

Het college heeft kennisgenomen van:

- het klaagschrift en de aanvulling daarop
- de brief d.d. 27 februari 2018 van de secretaris aan klagers
- de brief d.d. 5 maart 2018 ontvangen van de gemachtigde van verweerster
- de brief d.d. 9 maart 2018 ontvangen van klagers
- de brief d.d. 21 maart 2018 van de secretaris aan klagers
- het verweerschrift
- de brief d.d. 8 juni 2018 ontvangen van de gemachtigde van verweerster b
- het proces-verbaal van het mondelinge vooronderzoek d.d. 2 juli 2018

- de brief d.d. 4 juli 2018 ontvangen van klagers
- een bewijsstuk, ontvangen van klagers op 11 september 2018.
- de pleitnota van de gemachtigde van verweerster.

Na sluiting van het vooronderzoek heeft de secretaris de zaak naar een openbare zitting van het college verwezen.

De klacht is ter openbare zitting van 26 september 2018 behandeld, tezamen met de klacht bekend onder nummer 17259b. Partijen waren aanwezig, verweerster werd bijgestaan door haar gemachtigde.

2. De feiten

Het gaat in deze zaak om het volgende.

Sinds 1 juli 2007 was de vader patiënt in de praktijk van verweerster en haar (mede aangeklaagde) collega-huisarts. Vanaf 2011 toonde de vader achteruitgang van geheugen, versterkt door een CVA einde 2013. In 2014 was er een neuropsychologisch onderzoek waaruit duidelijke cognitieve stoornissen bleken.

Op 2 augustus 2017 bezocht de vader met zijn dochter het spreekuur van de collega van verweerster, waar de dochter haar zorgen uitte over de achteruitgang in cognitie en gewichtsverlies van de vader. Op 31 augustus 2017 ontving de praktijk van verweerster een

e-mail van de dochter waarin zij haar zorgen uitte over de financiële situatie van de vader en het vermoeden uitsprak van financiële uitbuiting door de zoon. Op 1 september 2017 kwam de dochter weer op het spreekuur bij de collega van verweerster. Zij gaf aan dat zij samen met de vader een bestaande volmacht van de vader voor de zoon had ingetrokken en bij een notaris onderbewindstelling had aangevraagd. Op 5 september 2017 verzocht de dochter aan verweerster om ten behoeve van een door haar bij de rechtbank te starten onderbewindstellingsprocedure een deskundigenverklaring over de gezondheid van de vader op te stellen en aan haar af te geven. Verweerster heeft, bij afwezigheid van haar collega, op

5 september 2017 een verklaring opgesteld en afgegeven, met de volgende inhoud:

“ Geachte collega,

Bovengenoemde patiënt is bekend met forse cognitieve achteruitgang. Hierdoor is hij zelf niet meer in staat om complexere situaties, zoals financiën, te overzien. Een onafhankelijk mentor en/of bewindvoerder is mijns inziens geïndiceerd.”

De dochter heeft de verklaring gebruikt in de onderbewindstellingsprocedure.

Via de rechtbank is de vader op de hoogte van deze verklaring gekomen. Bij brief van 16 augustus 2018 heeft verweerster deze verklaring ingetrokken.

Op 8 september 2017 meldde de zoon zich bij de balie van de praktijk. Hij wilde verweerster spreken en vertelde dat hij aangifte had gedaan tegen de dochter wegens schending medische geheimhouding en mogelijke financiële fraude. Op 11 september 2017 vond een consult plaats van verweerster met de vader en de zoon. Er werd een afspraak gemaakt voor nader onderzoek/behandeling van de cognitieve functie van de vader, maar later op die dag zegde de zoon de afspraak telefonisch af met mededeling dat de vader niet verder wilde met de praktijk van verweerster en een andere huisarts wenste. Verweerster maakte kenbaar dat zij dit van de vader zelf wilde horen, dat zij een niet-pluisgevoel had en dat zij een melding zou doen bij Veilig Thuis. Op 12 september 2017 heeft verweerster Veilig Thuis anoniem geraadpleegd en heeft zij anoniem overlegd met een specialist ouderengeneeskunde.

Vervolgens ontving verweerster een door de vader ondertekende brief gedateerd 11 september 2017, waarin werd medegedeeld dat, zoals telefonisch aangegeven, de relatie met de praktijk met onmiddellijke ingang werd beëindigd. Op 14 september 2017 vond een gesprek tussen verweerster en de zoon plaats over de ontstane situatie. Ook daar meldde verweerster dat zij een melding zou gaan doen bij Veilig Thuis zodat een onafhankelijk onderzoek naar de cognitieve capaciteiten van vader zou kunnen plaatshebben. In het dossier staat dat de zoon dat prima vond. Verder vond op die dag telefonisch contact tussen verweerster en de vader plaats. In dat contact gaf de vader aan dat hij weliswaar schriftelijk te kennen had gegeven dat hij een andere huisarts wilde, maar dat dit eigenlijk zijn wil niet was. De dagen daarop verscheen de vader niet voor afgesproken B12-injecties. Desgevraagd deelde de vader mede dat dit volgens de zoon verstandiger was. Op 19 september 2017 deed verweerster de melding bij Veilig Thuis (sterk vermoeden van onthouding van zorg). Op 22 september 2017 belde de vertrouwensarts van Veilig Thuis en lichtte verweerster haar melding toe. Op 26 september 2017 vond een bezoek van het sociaal team van Veilig Thuis plaats bij de vader. Op 29 september 2017 bezocht de vader het spreekuur van de collega van verweerster, waarbij de vader aangaf geen andere huisarts te willen. Op 2 oktober 2017 ontving verweerster een brief van de vader gedateerd 27 september 2017 waarbij een kopie van zijn medisch dossier werd opgevraagd. Besloten werd (na vergeefse poging tot telefonisch contact met de vader) geen kopie te verstrekken. Op 4 oktober 2017 won de collega van verweerster hierover advies in van het KNMG. De daaropvolgende periode waren er over deze kwestie diverse telefonische contacten tussen de collega van verweerster en de zoon. Op 7 november 2017 kwam er weer een schriftelijk verzoek van de vader om toezending van een kopie van het dossier, waarop tijdens de praktijk met een aangetekende brief werd gereageerd, in welke brief werd verzocht om een persoonlijk gesprek met de vader. Op 13 november 2017 ontving de praktijk van verweerster een telefoontje van een andere huisartsenpraktijk met de vraag of overschrijving vanuit de praktijk van verweerster akkoord was. Verweerster maakte van dit gesprek melding bij de vertrouwensarts en meldde dat zij de vader eerst persoonlijk wilde spreken om ervan overtuigd te zijn dat dit zijn wens was. In de daaropvolgende periode waren er diverse verzoeken om afgifte van het dossier en diverse vergeefse pogingen van de praktijk van verweerster om contact met de vader hierover te krijgen. Op 14 december 2017 sprak de collega van verweerster met de vader bij hem thuis. Ofschoon de vader niet geheel duidelijk was in de kwestie van de artskeuze, was toch de conclusie dat het, alles in aanmerking genomen, beter was om van huisarts te veranderen. De collega van verweerster lichtte de opvolgend huisarts in, belde vervolgens de zoon, afgesproken werd dat de zoon contact met de opvolgend huisarts zou opnemen, Veilig Thuis werd geïnformeerd en op 15 januari 2018 ontving de opvolgend huisarts het medisch dossier. Bij beschikking van de rechtbank Oost-Brabant van 1 mei 2018 werd bewind ingesteld over de goederen van de vader op de grond dat hij als gevolg van zijn geestelijke of lichamelijke toestand tijdelijk of duurzaam niet in staat was of bemoeilijkt werd zijn belangen van vermogensrechtelijke aard zelf waar te nemen, met benoeming van de zoon tot bewindvoerder.

3. Het standpunt van klagers en de klacht

Bij klaagschrift, herhaald bij het mondeling vooronderzoek, verwijten klagers verweerster dat zij:

- 1) een brief heeft opgesteld aan de rechtbank zonder bespreking met/toestemming van patiënt;
  - 2) een en ander verzwegen en bleef aandringen op behandeling terwijl klager (vader) dat niet wil;
  - 3) klager (zoon) niet als (beperkt en later volledig) gemachtigde van klager (vader) heeft geaccepteerd;
  - 4) maandenlang niet de beëindiging van de behandelrelatie met klager (vader) heeft geaccepteerd;
  - 5) Veilig Thuis ingeschakeld heeft tegen beter weten in en zonder bespreking/toestemming van patiënt/klager (vader);
  - 6) al drie maanden afgifte van klagers (vaders) medisch dossier aan klager (vader) heeft geweigerd;
  - 7) afgifte van klagers (vaders) medisch dossier aan zijn gemachtigde (zoon) heeft geweigerd;
  - 8) maandenlang de overgang naar een nieuwe huisarts heeft geblokkeerd;
  - 9) de brief aan de rechtbank en de melding aan Veilig Thuis heeft verzwegen;
  - 10) klager (vader) na de beëindiging van behandelrelatie maandenlang is blijven lastig vallen/stalken;
  - 11) klagers (vaders) privacy veelvuldig geschonden heeft;
  - 12) voortdurend heeft verdraaid en gelogen en steeds haar verhaal heeft aangepast.
- Na overleg tijdens de mondelinge behandeling zijn voornoemde klachtonderdelen samengevoegd tot de navolgende vier onderdelen:

- 1) verweerster heeft het bericht van 5 september 2017 zonder toestemming van klagers aan de dochter verstrekt en deze brief is verzwegen tegenover klagers;
- 2) er is melding gemaakt bij Veilig Thuis en daarbij is de code niet in acht genomen;
- 3) er is geen inzage in het medisch dossier gegeven aan klagers;
- 4) er is niet meegewerkt (zelfs tegengewerkt) dat vader naar een andere huisarts kon gaan. Hieronder valt ook de overdracht van het medisch dossier en het niet accepteren van de machtiging, bezoeken die zijn afgelegd en stalking enzovoort.

4. Het standpunt van verweerster

Verweerster erkent dat zij op verzoek van de dochter een brief opgesteld heeft voor de rechtbank over het cognitieve functioneren van haar patiënt en dat zij deze brief ten onrechte niet tevoren met haar patiënt had besproken. Zij was uitgegaan van veronderstelde toestemming omdat de patiënt haar veelvuldig met zijn dochter had bezocht. Zij heeft gehandeld vanuit haar zorgen voor haar patiënt en met de beste intenties voor zijn welzijn. Zij heeft onvoldoende beseft wat er speelde tussen de zoon en de dochter. Zij biedt haar oprechte excuses aan en zal in de toekomst een dergelijke verklaring niet meer afgeven zonder voorafgaand overleg met de patiënt.

Voor het overige is verweerster van mening dat zij, in de gegeven omstandigheden, zo goed als zij kon en naar behoren heeft gehandeld. Op haar verdere verweer zal hierna, voor zover nodig, worden ingegaan.

5. De overwegingen van het college

Het college zal de klachten behandelen aan de hand van de bij de mondelinge behandeling afgesproken samenvatting in vier onderdelen.

Ad onderdeel 1)

Verweerster heeft onjuist en ook tuchtrechtelijk verwijtbaar gehandeld door, zonder toestemming of voorkennis van de vader, de medische verklaring van 5 september 2017 over de vader aan de dochter te geven. Uit het feit dat de dochter altijd met de vader meekwam had verweerster de veronderstelde toestemming tot afgifte niet mogen

afleiden. Ook verder waren er geen feiten of omstandigheden waaruit deze toestemming kon of mocht worden verondersteld. Daarna heeft verweerster evenmin juist gehandeld door de vader noch op

11 september 2017, toen hij bij haar op consult was, noch later mededeling over deze verklaring te doen, met als gevolg dat hij via de rechtbank van de verklaring kennis moest nemen.

Dit klachtonderdeel is gegrond.

Ad onderdeel 2)

Verweerster maakte zich op goede gronden zorgen over de hulpverlening aan de vader. Er was sprake van een sterke verdenking van voortschrijdende dementie, maar onderzoek en behandeling werden gefrustreerd doordat de vader niet verscheen op behandelspraken en het voor verweerster niet mogelijk was om met de vader (alleen) contact te hebben teneinde duidelijkheid te verkrijgen over wat de vader zelf wilde. Zij heeft anoniem advies gevraagd aan Veilig Thuis en aan een specialist ouderengeneeskunde en tot tweemaal toe de zoon medegedeeld dat zij een melding zou gaan doen, waartegen de zoon, volgens de aantekeningen in het medisch dossier, geen bezwaar had. Gezien deze feiten kan niet worden geoordeeld dat verweerster door de melding te doen in strijd met de meldcode heeft gehandeld. Verweerster kon in redelijkheid de inschatting maken dat er sprake was van een dermate structureel onveilige situatie dat een melding noodzakelijk was.

Dit klachtonderdeel is ongegrond.

Ad klachtonderdeel 3) en 4)

Deze klachtonderdelen lenen zich voor gezamenlijke behandeling.

Het uitgangspunt is dat verzoeken van patiënten om overschrijving naar een andere praktijk en verzoeken tot inzage van het dossier of tot afgifte van een kopie met bekwame spoed moeten worden gehonoreerd.

In dit geval heeft het ruim vier maanden geduurd (te rekenen vanaf het eerste verzoek afkomstig van de zoon) voordat een en ander was gerealiseerd. Deze op zich te lange duur kan verweerster echter niet tuchtrechtelijk worden aangerekend. Niet duidelijk was immers of de vader, gelet op de gegevens over zijn cognitie, in staat was zijn wil te bepalen en ook was niet duidelijk of de in de schriftelijke verzoeken vervatte wil, zo die al kon worden bepaald, in vrijheid tot stand was gekomen. Verweerster heeft voldoende (vergeefse) pogingen gedaan om met de vader alleen hierover te spreken. Het college neemt voorts in aanmerking dat de vader één keer, toen hij alleen was, het tegendeel verklaarde van wat schriftelijk was verzocht. Nog in het laatste gesprek, op 14 december 2017, was de vader niet duidelijk, maar is er toch (terecht) voor gekozen om mee te werken aan de overdracht. Deze overdracht heeft vervolgens zonder verwijtbaar uitstel plaatsgevonden en het dossier is afgegeven aan de opvolgend huisarts. Niet gebleken is dat hierbij een aan verweerster verwijtbare vertraging is opgetreden.

Dat verweerster de vader zou hebben gestalkt wijst het college van de hand. Verweerster heeft terecht getracht om op een adequate wijze met de vader in contact te komen en hem in de gegeven situatie een zo goed mogelijke behandeling te geven. Haar treft ter zake geen verwijt.

Deze klachtonderdelen zijn ongegrond.

Nu de klacht deels gegrond is, zal het college een maatregel opleggen. Verweerster heeft ten onrechte een verklaring over de vader afgegeven en heeft daarna verzuimd

hem daarover in te lichten. Zij heeft zich daardoor deelgenoot gemaakt in de strijd tussen de zoon en de dochter. Zij heeft de onjuistheid van haar handelen ingezien, heeft excuses gemaakt en haar verklaring, weliswaar toen het te laat was, ingetrokken. Dit alles in aanmerking genomen acht het college het passend aan verweerster de maatregel van waarschuwing op te leggen.

Om redenen aan het algemeen belang ontleend bepaalt het college dat deze beslissing zal worden gepubliceerd.

6. De beslissing

Het college:

- verklaart onderdeel 1) van de klacht gegrond en legt verweerster op de maatregel van waarschuwing;
- wijst de klacht voor het overige af;
- bepaalt dat deze beslissing zal worden gepubliceerd in de Nederlandse Staatscourant en ter publicatie zal worden aangeboden aan het tijdschrift 'Medisch Contact'.

Aldus beslist door T. Zuidema als voorzitter, C.D.M. Lamers als lid-jurist, A. de Jong, J.D.M. Schelfhout en M.A.M.U. Vermeulen als leden-beroepsgenoten, in aanwezigheid van C.W.M. Hillenaar als secretaris en in het openbaar uitgesproken op 7 november 2018

in aanwezigheid van de secretaris.